

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: **Papirinség a magyar irodalom válsága**

Forrás: .....

Az Újság

Ujs.
(Hely)

1920. V. 30.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Osztályozás

Tárgy

676

Hely

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Papirinség — a magyar irodalom válsága.

(Uj tehetségek nem találnak kiadót. —
Nincs forgalom a könyvüzletekben.)

— Az Újság tudósítójától. —

„A papir nagyon értékes valami, — a mig könyvet nem nyomtatnak belőle“ — mondta egy könyvkiadó, a mikor a könyvüzletről érdeklődünk nála. Ez az egy mondat kitünően jellemzi az egész könyvpiac helyzetét. A papir — valaha számba sem jött az ára — ma *dominálja a könyvkiadást*. Belföldi papirtermelésünk nincs, külföldről csak *méregdrágán* lehet beszerezni, már pedig a könyv ára bizonyos határon túl nem lehet, ha a kiadó nem csupán kinyomtatni akarja a könyvet, hanem el is akarja adni.

Ma, a mikor egy tizives könyvnek kétezer példányban való kinyomtatása (szerzői honorárium nélkül) 40—50.000 koronába kerül, *uj tehetségekkel a kiadók nem igen kísérletezhetnek*. Az elismert magyar szerzők pedig — Isten tudja, mi okból — hosszú idő óta nem nyulnak a tollhoz. Ezért van az, hogy manapság *csak a külföld híres, vagy feltűnést keltett munkáit* adják ki és nagynevű magyar szerzők *elfogyott munkáit*

nyomtatják újra.

A könyvkereskedőknek sem valami fényes a soruk. A legnagyobb üzletet eddig *külföldi, főként német* könyvekkel csinálták. De mióta a korona és a külföldi valuták aránya annyira eltolódott, *megcsappant az érdeklődés az idegen nyelvű munkák iránt*. Kinek is volna pénze 80—120 koronát fizetni egy könyvért, 3—400 koronát szakmunkákért? A kiknek a keresetük megengedné ezt a luxust, nem érzik hiányát a könyvnek, a kiket pedig azzal az átokkal vert meg a sors, hogy élet-szükséglet nekik a kultura, most örülnek, ha a betevő falatjukról tudnak gondoskodni.

Egy jóforgalmu könyvüzlet tulajdonosa így nyilatkozott a forgalmáról:

— Lassankint elmaradnak a rendes vevőim, tanárok, egyetemi hallgatók, hivatalnokok, mert *nem telik könyvre*. Csak drága diszmunkákat, számozott, dedikált példányokat lehet eladni, no meg erotikus könyveket. Ilyenekből *egész könyvtárakat vásárolnak*, a kik könnyen jutnak pénzhez, mert ugy olvasták, hogy a szép lakáshoz szép könyvtárszoba is való. A régi bőrkötésekért minden árat megadnak s egész mindegy, hogy mi van beléjük kötve.

Tessék hát költeni, író urak! De csak kézzel meritett papiron, számozott példányokat, félbőrbe kötve! Akkor legalább nyugodtak lehetnek, hogy a szép könyvszekrénybe kerülnek és ritkán háborogtatják nyugalmukat.

1920. V. 30.